

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 121/17
Luxemburg, 14 noiembrie 2017

Hotărârea în cauza C-165/16
Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department

Un resortisant al unui stat terț, membru al familiei unui cetățean al Uniunii, poate să beneficieze de un drept de ședere în statul membru în care acest cetățean a avut reședința înainte de a dobândi cetățenia acestui stat membru, păstrându-și totodată cetățenia sa de origine

Condițiile de acordare a acestui drept de ședere nu trebuie să fie mai stricte decât cele prevăzute de directiva privind dreptul la liberă circulație al cetățenilor Uniunii

Domnul Toufik Lounes, cetățean algerian, a intrat în Regatul Unit în 2010 cu o viză turistică de 6 luni. În continuare, el a rămas în mod ilegal pe teritoriul britanic. Doamna Ormazabal, resortisant spaniol, s-a deplasat în Regatul Unit în calitate de studentă în 1996. Ea lucrează cu normă întreagă și are reședința pe teritoriul statului respectiv din 2004. Ea a dobândit cetățenia britanică prin naturalizare în 2009, păstrându-și totodată și cetățenia spaniolă.

În 2014, domnul Lounes și doamna Ormazabal s-au căsătorit. Ca urmare a acestei căsătorii, domnul Lounes a solicitat emiterea unui permis de ședere în Regatul Unit în calitate de membru al familiei unui resortisant al SEE (Spațiul Economic European).

Prin scrisoarea din 22 mai 2014, ministrul de interne britanic l-a informat pe domnul Lounes că această cerere fusese respinsă. În această scrisoare se preciza că, potrivit legii britanice de transpunere a directivei privind dreptul la liberă circulație al cetățenilor Uniunii¹, doamna Ormazabal nu mai era considerată „resortisant al SEE” din momentul în care dobândise cetățenia britanică. În consecință, domnul Lounes nu putea să solicite un permis de ședere în calitate de membru al familiei unui resortisant al SEE.

Domnul Lounes a introdus o acțiune la High Court of Justice (England and Wales) (Înalta Curte de Justiție, Anglia și Țara Galilor) împotriva deciziei din 22 mai 2014. Având îndoieli cu privire la compatibilitatea deciziei respective și a legislației britanice cu dreptul Uniunii, această instanță a sesizat Curtea de Justiție cu privire la acest aspect.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește mai întâi că directiva nu acordă niciun drept autonom membrilor familiei unui cetățean al Uniunii care sunt resortisanți ai unui stat terț, ci numai drepturi derivate din cele de care beneficiază cetățeanul Uniunii interesat ca urmare a exercitării libertății sale de circulație.

În continuare, Curtea arată că, în conformitate cu directiva, sunt destinatari ai drepturilor conferite de aceasta cetățenii Uniunii care se deplasează sau au reședința într-un „stat membru, altul decât cel [ai cărui resortisanți sunt]”, precum și membrii familiei lor care îi însoțesc sau li se alătură². În plus, Curtea subliniază că directiva, care încadrează condițiile de exercitare a dreptului la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre de către cetățenii Uniunii, nu are vocația de a reglementa șederea cetățenilor Uniunii în statul membru al cărui resortisant sunt din moment ce aceștia beneficiază acolo de un drept de ședere necondiționat în temeiul unui principiu de drept

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

² A se vedea articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2004/38.

internațional. În consecință, Curtea consideră că directiva reglementează doar condițiile de intrare și de ședere ale unui cetățean al Uniunii în alte state membre decât cel al cărui resortisant este și că nu poate constitui deci temeiul unui drept de ședere derivat în favoarea resortisanților unui stat terț, membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, în statul membru al cărui resortisant este acesta.

Prin urmare, deși în speță este cert că doamna Ormazabal și-a exercitat libertatea de circulație atunci când a părăsit Spania pentru a se muta în Regatul Unit, în cursul anului 1996 și că avea calitatea de „destinatar” al directivei până la data la care a dobândit cetățenia britanică, Curtea arată că doamna Ormazabal are de la data respectivă reședința în unul dintre statele membre a căror cetățenie o are și pe teritoriul căruia beneficiază, în conformitate cu dreptul internațional, de un drept de ședere necondiționat.

Curtea consideră deci că, **de când doamna Ormazabal a dobândit cetățenia britanică, directiva nu mai are vocația de a reglementa șederea sa în Regatul Unit iar această directivă nu se mai aplică deci situației sale.** Această concluzie nu este repusă în discuție de împrejurarea că doamna Ormazabal a făcut uz de libertatea sa de circulație prin deplasarea și șederea în Regatul Unit și și-a păstrat cetățenia spaniolă, în plus față de cetățenia britanică deoarece, de la dobândirea acestei cetățenii, doamna Ormazabal nu mai are reședința într-un „stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este”, în sensul directivei și, prin urmare, nu mai intră sub incidența noțiunii „destinatar” al directivei menționate. **În consecință, soțul său, domnul Lounes, nu poate beneficia de un drept de ședere derivat în Regatul Unit în temeiul aceleiași directive.**

Curtea consideră însă că trebuie stabilit dacă domnului Lounes i se poate recunoaște un **drept de ședere derivat în acest stat membru în temeiul articolului 21 alineatul (1) TFUE** care conferă oricărui cetățean al Uniunii dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre. În această privință, ea amintește că **un resortisant al unui stat terț, membru al familiei unui cetățean al Uniunii, poate, în anumite cazuri, să beneficieze de un drept de ședere derivat în temeiul acestei dispoziții atunci când acordarea unui asemenea drept este necesară în vederea asigurării exercitării efective de către cetățeanul Uniunii interesat a libertății sale de circulație și a drepturilor pe care le conferă acestui cetățean dispoziția citată anterior.**

Curtea apreciază că efectul util al drepturilor conferite cetățenilor Uniunii prin articolul 21 alineatul (1) TFUE, în special cel de a duce o viață de familie normală în statul membru gazdă, beneficiind de prezența alături de ei, pe teritoriul statului membru respectiv, a membrilor familiei lor, impune ca un cetățean aflat într-o situație precum cea a doamnei Ormazabal să poată beneficia în continuare de acest drept în statul membru gazdă după ce a dobândit cetățenia acestui stat membru pe lângă cetățenia sa de origine și în special să își poată dezvolta o viață de familie împreună cu soțul resortisant al unui stat terț, prin acordarea unui drept de ședere derivat acestuia din urmă.

În această privință, Curtea consideră că orice interpretare contrară, pe de o parte, ar conduce la a o trata pe doamna Ormazabal în același mod ca pe un cetățean britanic care nu a părăsit niciodată teritoriul Regatului Unit, fără a ține seama de împrejurarea că ea și-a exercitat libertatea de circulație prin stabilirea în acest stat membru și că și-a păstrat cetățenia spaniolă. Pe de altă parte, a considera că un cetățean al Uniunii, în situația doamnei Ormazabal, ar fi privat de dreptul de a duce o viață de familie normală în statul membru gazdă pentru motivul că a urmărit prin naturalizarea în acest stat membru, o integrare mai completă în acesta, ar contraveni logicii de integrare progresivă în societatea statului membru gazdă favorizată prin articolul 21 alineatul (1) TFUE.

În consecință, Curtea apreciază că **un resortisant al unui stat terț, în situația domnului Lounes, poate să beneficieze de un drept de ședere derivat în Regatul Unit în temeiul articolului 21 alineatul (1) TFUE, în condiții care nu trebuie să fie mai stricte decât cele prevăzute de directivă pentru acordarea dreptului amintit unui resortisant al unui stat terț membru al familiei unui cetățean al Uniunii care și-a exercitat dreptul de liberă circulație stabilindu-se într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106